

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 160 korona.
Fél évre 80 korona.
Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 48.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Honvéd sirok között.

Ha ide hoz utam, e szent halmokhoz,
Megpihen a lelkem.
S szégyenérzés fog el, ha egyszer, vagy másszor
Csüggedni is mertem.
Fokozni tán' a but, kishitőség tőlünk,
Mert nincs veszve minden;
Honvéd sirra hajló virágok beszélnek:
Hogy velük az Isten.

Vérbe fojtott multunk emléki e halmok,
Hősök pihenője,
Honnan nemsokára utat tör a magyar
Derültebb jövője.
A legkisebb rög is kincset érő, áldott
Késő unokáknak,
Ide eltemetett álmok és remények
Mind valóra válnak.

Nem bukott a porba golyó-verte zászlónk
Most is büszkén lobog,
Hívó lengésére porló hősöknek is
A szívök feldobog.
Él az eszme is még, bensőnk minden hurja
Visszhangozza, vallja;
S e drága hantokat örökkön-örökre
Védi és takarja.

Egy névtelen asszony neves mondásai.

Sok lány olyan, mint a virág — leszakítják, feltűzik s végül lepré selik s többnyire eldobják.

A XX. században a szerénynek nevezett ibolya, impertinens tola kodó kis virág lett, minden utca sarkon árulják és 2 koronáért kap ható.

Sok bukott nőből angyalt varáz sol, a tiszta, őnzetlen, mindent pó tolni tudó szerelem.

Mindaz, mit a boldogság pazar öltönyébe öltöztetünk, semmi egyéb, csak hitvány vétek, mi után üres séget érezünk szivünkben és emlé kéből nem marad más, mint sajnó lelkünk önvádja. Olyan forma ez, mintha mérget kevernének a mámo ritó pezsgőbe.

Titániához!

I - sten veled szőke tündér,
M - ár elkell bucsuznom.
A - brándos lelkedet,
D - élceg termetedet
L - átni, talán többet!
A - lig-alig látom.
K - eresek alkalmat,
T - éged viszontlátni,
É - gek már a vágytól
G - esztenye hajadat
E - per piros szádat,
D - erengő homályban,
100- szor megcsókolni.

Oberon.

Cselédkérdés.

Külföldi vendég: Igen, önöknél a fiatal lányok nagyon kedvesek, de az asszonyok tekintetében valami vágyadtság van. Vajjon honnan aan ez?

Házigazda: Ez onnan van, hogy az asszonyok egy része agyongyötri magát, mert nincs cselédje; a másik rész pedig agyongyötri magát, mert — van cselédje.

A menyasszonyom?

I-ső ur: Hallom, vő legény vagy, — milyen a menyasszonyod?

II-ik ur: Olyan, mint-ha kilenoból hármát elvesznek, — marad — hat!

Kinek mi a nótája.

A „Villám” saját külön, mindennünen kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről folyta tólagosan itt számol be:

Kovács Sándor, Simonffy-utca.
Szerettem, csalódtam, üsse kő stb.

Csóka József, cipész Homokkert.
A Kut-utca az én boldogságom...

Vagy;
Azt a kicsit, azt a formást csak nem tudom feledni.
Nem tud az én szivem mást, csak szün- [te:enül szeretni;

Főuri nevelés.

Gróf (a tisztartóhoz): A sertéseket jövő héten a makkra kell külden!

Grófkisasszony (csodálkozva fordul apjához: De papa, hát hogy másznak föl azok az ügyetlen állatok a fára?

Kész cipő és csizmakapható

Valamint erős munkás cipők.

Bárho! hirdetett olcsó áraknál is olcsóbban szeresheti be **cipő** szükségletét méret után, ha lemegy **Fábián Zestvérek** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákózi-utca 71. szám alá.**

Már most felhívjuk a gazdálkodó közönség figyelmét őszi és téli csizma szükségletét mielőtt beszerezné, forduljon bizalommal hozzánk, hol olcsón és jól vásárolhat.

Vidéki megrendelésre azonnal készülnek.

Öltözködik a nagysága.

En vagyok a jó Istennek A legszürkébb verebe.
Tizkor kiszól a nagysága Halod Treszka, gyere be.
Vizitába mennék, azér Kelttem föl máma korán.
Gyere Treszka a hálóba, Öltöztess föl szaporán.

Hejehuja, hejehuja, hejehuja, haj,
Fölgüröm a pruszlik uját, kezdődik a baj.

Föl kell huzni a cipőjét,
Igaz, hogy nagy a cipő,
De mikor a lába néki,
Az még nagyobb, rémitő.
En taszitom, ő meg nyomja,
Végül helyre megy a láb.
Nappal van, de tizenhárom Csillagot lát legalább.

Hejehuja, hejehuja, hejehuja haj,
A szeme is, hogy kidülled, de ez neki baj.

Asztán a miderbe rakja,
Mind a zsirját, amí van.
En meg a spárgákat huzom
Ő m g kérdi: Na mi van?
Erre mondom: Hát mi vóna?
A nagysága nagy falat.
Bepréseltem harminc kilót,
De még vagy tiz kinn maradt.

Hejehuja, hejehuja, hejehuja haj,
Még szerenese, hogy a husa, puha, mint a vaj.

Akkor veszi a penzliket,
Hogy a képét fesse ki,
Kiküld engem a szobából,
Ehhez nem kellek neki.
Egyszer hina iyenkor be,
Hej, hogy mennék! De előbb
A suvikszba mártanám be
Csordultig a meszelőt.

Hejehuja, hejehuja, hejehuja haj,
Ugy meszelném, hogy fejről, lejjönne a haj.

Modern közmondás.

Pénz beszél, automobil pöfög.

Párbeszéd.

Mama: Dobi István kilépett a Gambrinusból is, meg a Dréherből is
Berci: En is kilépek a Gambri- nusból!

Mama: Hogy hogy.
Berci: Hát éjjel, mikor haza- megyek.

Pakonpart.

A, van sze'encsém Tolt István volt villamos kalauz, jelenlegesen ké'em hadi rokkant, sőt férfi szabó meste' ur, toszogálja! Hogy ne povédüljak ké'em, me't sietni mésztatik ké'em? Hehehe, sőt hahaha ké'em! — Micsoda zöld beszéd ez önkegyedtől ké'em? Hiszen az egész vá'os ugy isme'i önkegyedet, hogy hét'ön csak azért nem dolgozik, mert a hét vége messzi'e látszik, kedden pedig azért nem dolgozik, me't a lábbeli készítőknek vas'napjuk van és önkegyednek az mindegy, akármljen vasárnap, jó az, hogy n m illik dolgozni; sze'dan meg zsigvászár van ké'em és akkor a tajkoló-meste'ek foglalják le önkegyedet, csütörtök asztán szükséges a fa'adalmak kiheve'ése'e, pénteken ké'em azon gondolkozik önkegyed, hogy é'demes-e holnap, illetve szombaton hozzáfogni a munkához, szombaton végre megállapítja önkegyed, hogy a hét már csak egy naptól áll, tehát nem é'demes hozzá fogni a munkához. No, ké'em i jen dus igyekezet és törekvés után csodálatos az önkegyed nagy sietsége ké'em! De má' kész is vagyok ké'em, to szogálja!

Csoda.

A lányzivnek
Nincsen keze,
Parolázni
Nem tudsz vele.

Mégis anyi
Legényfejet
Az — orránál
Fogva vezet!

Fidibusz.

Viszhang Pá-Landor
hálaénekére.Érzéssel énekl: **Lykarusz.**Szellőfuvolán kíséri: **a Lyoni echó.**

Hová sietsz, óh mondd hová,
Szegény, szegény vándor.
Füledben cseng ugye még,
Mit zengett Pá-Landor.
Ne siess hát, van még időd,
Álljál meg egy szóra.
Landor énekére dalolt,
Meghatottságtól suttogott:
Egy bus hallgatóra,
Egy bus zokogóra.

**Lykarusz hangja megosuklik
s zokogva folytatja:**

Könnýárban uszik a szemem.
Landor mit tettél én velem!
Boldogságtól nincs nappalom
S az éjjeleket átsírom.
Ugy meghatott dicséreted
És adakozó jó szived.
Lelkemben emléked élni fog,
Síromig kísér az áldásod.

**Lykarusz rátekin piros nad-
rágjára s a szomoruból átösap
a vigba:**

Piros a bugyogóm
Nagyon finom fajta,
Magyaros, zsinóros,
Pesti szabó varta.
Ihaj-haj, csuhaj-haj
Lesz még ez fekete,
Ha majd K-é-k-tó helyett
Ugrom feketébe.

A Lyoni echó a hirtelen kedélyváltozás-
tól bereked és Lykarusz nagy szomorú-vigan
a vándorral tovább vándorol.

Ikarusz.

Ismeri a lovát.

— Mondd csak, nem ismersz va-
lakit, akinek eladó lova lenne?— De igen, Szabó Gyuri. Tegnap
vett egyet tőlem!

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
: és papirkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-uica sarok.

☐ Legjobb bevásárlási ☐
forrás! Menjünk oda?

Ellentétes sóhajok.

Vén kisasszony: Bár férjhez me-
hetnék!Az asszony: Bár sohase mentem
volna férjhez!Agglegény: Miért is nem háza-
sodtam meg!Házasember: Hogy voltam olyan
bolond, hogy megnősültem!A kis leány: Istenem, csak len-
nák már szerelmes!Nagy leány: Bár sohase lettem
volna szerelmes!

Diánnához!

Sz - abad a madárnak

E - get megrepülni.

R - engetek erdőben,

E - lö, elő tűnni.

T - e is egy madár vagy,

L - elked szállhat messze,

E - löbb hozzám szálljon

K - ésőbb idegenhez.

V. 28.

Jó barátság.

— Szomszéd ur, legyen olyan
szives és kölcsönözzön 100 koro-
nát, otthon felejtettem a tárcámat.— Ön igen gyakran felejtli otthon
a tárcáját.— Minek hordjam magammal?
Ugyis mindig üres.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovat-
ban köz-
löltekért
az vállal-
ja a fele-
lősséget,
aki elol-
vissa.

▽▽▽▽

Mondja, Váci tanító ur, igaz az, hogy maga Papucs-kormány alatt áll? Kérdi, aki alig hiszi.

Mondják, kedves amerikaiak, valamennyien nagy tüdővel és üres zsebbel jöttek haza? Ugy-e, nem? Kérdi dollár-urfi.

Mondja, kedves doktorné, a jövő télen is az ideai könnyedséggel fog szénre szert tenni? De kívánom, hogy az árát nem a debreceni, hanem egyik pesti szanatóriumban fizesse meg. Egyik hódolója.

Mondja, kedves Rózsika kisaszony, mióta gyűlöli a magyar fiukat és kedveli a zsidókat? Kérdi egy kis hamis.

Mondja, kedves Kanyó bácsi, Kisvárdáról, a KTE és SC mérkőzés megnyerése alkalmával ki volt az első a SC-isták közül, aki gratulált? Kérdi egy KTE-ista.

Mondja, kedves hirmondó iroda Ladányból, igaz-e, hogy ezt mondta és azt mondta, hogy azt mondták, nem személyesen látták, de hallotta, hogy azt mondták, hogy..... Kérdi Kérdi a telefon hiradó.

Mondja, kedves B. M., igazán olyan szimpátikus magának a török nemzet, vagy csak egy ágról szakadt fia?

Mondja, kedves Bagoly Jani ur, Esztárból, dülőre jutott a Marjai uton?

Mondja, kedves Dzsembéri Zsémbery ur, a megrendelt jeggyűrűket mikor váltja ki? Kérdi egy baba.

Mondja, kedves Günther Péter, borbély és fodrász, önnek van biciklijavító műhelye is? Volna egy biciklim, de rossz; szeretném átfordíttatni, hogy önmagától menjen. Választ oda, hol kérdezik és biztos munkát revanzálnak.

Mondja, kedves főjegyző ur, igaz az, hogy maga a községe fejlesztéséért viv élet-halálharcot Nádudvaron?

Mondja, kedves Szalontai ur, a tüzoltó laktanyából, mióta nem jár ön a Nagy Márton-féle koresmába? Kérdi egy szánakozó.

Mondja, kedves Kálmán István ur Hajduböszörményből, talán az a mágnes-szoknya vonza önt Debrecenbe, hogy még mindig olyan sűrűn jár ide? Kérdi a három jó madár.

Mondja, kedves Szoboszlai Lajos gépész ur, Hajduszoboszlóról, megtudná mondani, e hó 24-én miért menekült el a szövetkezet elöl, mikor azt a szép asszonyt meglátta? Igaz, hogy félt annak a szép szemétől, azért futott el? Kérdi, aki látta, mikor menekült.

Mondja, kedves Homovits ur, az a hajó, melyen az ön 200 dollárja érkezik, elsüllyedt talán? Kérdi egy valuta-üzér.

Mondja, kedves S. György ur, — Hajdunánásról, — hogyan lehet a legkönnyebben aranykarkötőhöz jutni? Kérdik a hulló legyek és az, aki szeretne hozzájutni.

Mondja, kedves K. Margitka, Kisvárdáról, a Petőfi utcából, még mindig haragszik arra a barna fiura? Kérdi az, aki sokat látja arra sétálni és ki szeretné békíteni.

Mondja, kedves Herskovits Samu Ladányból, ugy is, mint rőfös, takarmány- és disznó-, valamint termény-nagykereskedő, igaz, hogy maga csak olyan üzleteket szeret csinálni ahol konkurenciát támaszthat, akár a saját apja ellen is? Kérdi egy kenyérriggy.

Mondja, kedves Orosz István, ki lesz most már az Apolló mozi ingyenes vendége? Kérli egy barna leány.

Mondja, kedves Reke ur, a bal-mazujvárosi Hangyából, szereti a meggyet? Kérli egy titkos imádója.

Mondja, édes Pesics Gyula, hogy gondolkozik ön a nőkről? Komoly szándékkal?

Mondja, kedves K. Mimike, azért mot, mert a szerbekről és a rácok-ról is mesél?

Mondja, kedves Szabó Béla ur, a Csapó kertből, Debrecenben az a divat járja és ön az első hódolója, hogy ha egy fiatal ember egy kis lány ismerősét meglátja s nincs inyére, hátat fordít neki, hogy ne kelljen köszönni? Kérdi egy sérett, ki az ön köszönéséért nem festr be veresre a haját.

Mondja, kedves Cangár Samu ur, a cipészek reerense, a hajdunánási körök speciális tagja, maga volt az a szerencsés valaki, aki Doberdón a sturmolásért e hó 26-án kitüntetését kapott? Kérdi, aki várja a kitüntetését.

Mondja, kedves hajduszoboszlói sportegylet, az erdőben tartott tánc mulatság bevételé elég 1 társas vacsorára s ha maradt, mire fordítják? Kérdi a három jó madár.

Mondja, kedves Kozma Bálint, a ráqshidról, igaz, hogy magát egy kis lány plére csusztatta? Kérdezi egy kis fiu.

Mondja, kedves id. Bán István ur, igaz, hogy: „Régi időm elmúlt, most másképpen fordult!”?

Mondják, kedves szőke lányok, Hajdunánásról, mikor fognak újra a Slakta-féle kubikban fürdeni? — Kérdi, aki kíváncsi.

Mondja, kedves Magyar ur és k. barátja, hol feküdtek végig vasárnap a szoboszlói korzón?

Mondja, kedves vagy kedvetlen Török József cipésmester ur Hajduszoboszlóról, miért öltözik mindig fekete ruhába? Talán, hogy azt a barna lányt meghódítsa? — Kérdi Berényi Béla.

Mondja, kedves Erdei Sándor ur, a Kar utcából, igaz, hogy magácska olyan büszke, hogy a kis lányoknak nem is mer köszönni? Kérdi, akinek nem köszönt.

Mondja, kedves Vágó ur, igaz, hogy a sorompót is hozományul kapja? Kérdik többen a Teleky utcából.

Mondja, kedves Balogh János cipész-mester ur, Hajduszoboszlóról, igaz, hogy maga a legelső építés Szoboszlón és a maga műhelyéből kacagva jönnek ki a cipők? Kérdi Farkas Lajcsi cipész.

Mondja, kedves Halász János ur, Kisvárdáról, a szállóban szalonnasütés után hány csókot kapott? Kérdi az, aki harmincig számolt.

Mondja, kedves Nagy Antal, vilanyszerelő Hajduböszörményből, meg tudná mondani, mikor fog már egy igaz szivre találni? Kérdi, egy magát imádó szőke lány.

Mondja, kedves Mariska, Hajdunánásról, igaz-e, hogy bosszankodott, hogy G. G.-t Felkár: eszi a méreg: miért nem önért eszi a méreg? Kérdi, akinek panaszkodott.

Mondja, kedves Nagy Márton korcsmai kimerő ur, igaz, hogy megkapta az iparendélyt? — Kérdi egy gratulálni óhajtó.

Mondja, kedves Komódi Mihály a Homok kertből, úgy is, mint a lányok kedvence, igaz, hogy a Schaf tánciskolájában ön tud a legjobban táncolni? Kérdi, aki szeretné látni.

Mondják, kedves püspökladányi gazdálkodó ifjak, úgy szép az élet, ha van bőven dohány? Kérdik, a kiknek szép volna, de nincs dohányuk.

Mondja, kedves csizmadia mester ur Hajduszoboszlóról, igaz az, hogy maga az inas szájába vágta a kaptafát és az orvos két hétig kereste az inas gyomrában, míg megtalálta? Kérdik a bodegában.

Mondja, kedves Katóka kisaszony, Hajdunánásról, hogy méri a pietykának kilóját? Kérdi, aki szeretne venni.

Mondják, kedves két kíváncsiak, maguk nem szoktak halat enni sem sültve, sem paprikásan? Legközelebb küldök egy pár kilót kirántva magának is.

Mondja, kedves B. B. Hajduszoboszlóról, a Turul mozgó ingyen-jegy pénztárnoka, igaz, hogy maga azon az estén szivszélhűdést kapott? Kérdi egy asszony.

Mondja, kedves K. igazgató ur, miért eszik ön parafadugót ebéd közben kenyér helyett? Kérdi egy szemtanu.

Mondja, kedves Farkas, borbély-tanuló, Püspökladányból, magának a cipőfűzője mindig akkora oldódik meg, mikor éppen a lányok előtt sétál el? — Kérdi három bakfis.

Mondja, kedves W. Mancika, H. Bözsikééknél vendég-lány, nem mondaná meg, mit jelent: piros, piros, piros, háromszor is piros. Kérdezi egy ks fiu.

Mondja, kedves Singer Béla, miért lesi a Gambrinuszt? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Tarnyay Gábor, mester ur és Farkas Gy. segéd ur Hajduszoboszlóról, igaz, hogy reményen felül jövedelmez a hangfeszítés és levegőmázolás? Kérdi, aki szintén azzal akar foglalkozni.

Mondja, kedves Papp Sanyi, úgy is, mint nemzetgazdász, úgy is, mint szenvedélyes vadász, igaz az, hogy olyan nagy szomorúságot okozott eljövetele egy böszörményinek? Kérdi egy hölgy.

Mondja, kedves Répási Gyula, Hajdunánásról, igaz, hogy a Baross utcán lesz a jövő boldogsága? Kérdezi egy kicsi, de nagy kíváncsi.

Mondja, kedves Ismeretlen ur, Nánásról, honnan vette maga azt az alaptalan viccet, hogy én magam tettem ki a Villámba a nevem, mikor én azt jól tudom, hogy maga pakol ki engem is? És most én kérdelem, mi célt akar elérni, hogy a legjobb barátait és azok lányismerőseit kitéteti? Talán öröme szolgál, hogy néhány szivet széttépett vele? Kérdi egy többszörös Villámsujtott.

Mondja, kedves Petrics János ur, igaz, hogy maga lesz Keletmagyarország pehelysúlyú birkazóbajnoka? Kérdi egy nem birkazó barát.

Mondja, kedves Szilágyi, magy, termény-bankbizományi iroda tulajdonosa, igaz, hogy a személyzetének külön e célra vásárolt telken már megkezdte az építkezést Ladány és a Hold tájékán. Kérdik a hely nélküli irodisták.

Mondják, kedves hajduszoboszlói iparos és intelligens ifjak, igaz az, hogy maguk annyira udvariasak a lányok iránt, hogy még csak nem is köszönnek nekik? Kérdi három paraszt kis lány.

Mondja, kedves Sz. J. Kisvárdáról, igaz, hogy maga úgy bánik a legénnyel, mint macska szokott az egérrel? Kérdi, aki közeledne, de nem mer!

Mondja, kedves Berényi ur, a hajduszoboszlói Turul mozgó ingyenes pénztárnoka, mi célból tartotta le ön a Villámot? Kérdi, akinek nem jutott belőle.

Mondja, kedves Karcián ur, a Homok kertből, nem volna hajlandó elcserélni azt a szép sapkáját? Kérdezi, aki szeretne olyan sapkát.

Mondja, kedves Répási Béla, aviatikus ur Nánásról, igaz, hogy „Jérczé”-től egy nagybögöt vett és repülőgépnak alakította? Valóban lánykérőbe utazik rajta Dorogra? Kérdi egy szunyogfűstölő.

Mondja, kedves K. Mihály Hajduszoboszlóról, igaz, hogy a zsidó lányokért kerékpározik olyan sűrűn a G. Tóth Mihály utcában? Kérdi a három jó madár.

Mondja, kedves Rábel József, a Gambrinus főpincére, igaz, hogy maga a Gambrinusz dísz? Kérdi egy barátja.

Mondja, kedves Gál Péter ur a Halápról, még mindig dicsekszik azzal a jól sikerült magyar szóló táncával? Kérdi a magyar csárdás.

Mondja, kedves Borr Laci Hajduszoboszlóról, maga olyan helyen veszi a napkurát, ahol más nem teheti?

Mondja, kedves Dobler Márton, miért dalolja mindig a vágóhidon azt a kedves nótáját: „Bocsásd meg a bűneimet, nem tehetek róla!” — Kérdi, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves Orbán Pista, hentes és mészáros Hajduböszörményből, meg merné-e mondani, kinek a kedvéért vitte ki e hó 10-én a vidi-földi fürdőbe a három zenészt? Kérdi az, aki tudja,

Mondja, kedves Berényi Béla, a mozgó ingyen pénztárosa Hajduszoboszlóról, talán már megunta a bicikli-sportot, vagy csak a dudu romlott el? Kérdi, akinek jó a dudája.

Mondja, kedves Wéber, igaz az, hogy maga mondta a sakktáblának, hogy miféle egérfogó ez? Kérdi egy jó barát.

Gazdahiuság.

Idegen: Hova szalad ez az ur ember?

— Jaj, ez az új birtokos. Kertjében egy vöröshagyma kelt ki s most a fényképész után fzt.

Anekdota kincstár.

A tolvaj.

Egy embernek ellopták a káposztáját, mit elpanaszolván a papnak, felmutat egy főt, mondván: a többi is ilyen szép volt. Megnevezi a gyanus embert is.

A pap kendőbe takarja és elviszi magával a templomba. — Szónoklat végeztével körülnéz, hogy ott van-e a gyanus ember, aztán így szól:

— Hirdetni valóm van. Nagy József uramnak ellopták a káposztáját — s előhuzva a már bevittet — nézzétek, ilyen volt, hanem ügyeljete, mert, aki ellopta, éppen azt hajtom meg vele.

A tolvaj egyszerre a pad alá bujt.

Ötletes ember.

Van egy barátom, aki nagyon ötletes ember hírében áll. Kedvelik is a társaságban és ő nem veti meg a poharazást. Vidám ötleteivel nagyszerűen mulattatja a társaságot. Nemrég, egy alkalommal, annyira betársalgot, hogy le ötletelte maga előtt az abroszt. Az azt követő napokban találkozok vele . . . Hát veled mi volt vasárnap pajtás? hagy el kérlek, a sok bortól olyan rossz ötleteim lettek, mint az epe, muszáj voltam kiteni azt is a töbivel.

Vicához!

H - olnap esz két hete
A - nnak, hogy eljöttem,
R - emegő kis kezét???
A - jkaimhoz vettem.
G - onosz, kicsi tündér
Sz - ivem' beszédével,
O - da dobott szóval,
M - élyen m gsertette.

Jancsi.

Flegma.

Jó nehéz, köblös zsák buzát tol talicskán Jámbor András, miközben szembe jön vele Tenyeres Miska — aki minden szó nélkülugy vágja pofon Jámkort, hogy a kalapja is leröpül a fejről.

A szegény Jámbor nagynehezen kikecmerködik a kenderhából és megtörülve verejtékes homlokát s a kalapja után nyulva, félig a távozó Tenyeres után, félig Pedig önmagához nyugodtan így szól:

— No, még csak e köllött ebbe a kutya melegbe!

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból ujakat
::: készíték. ::: :::

Beliczay

kalapos, Piac u 38.
a fő-posta mellett.

Előrelátás.

Bíró: (a vádlotthoz) Minek hozta azt a nagy botot magával?

Vádlott: Az írásban, amit kaptam az állt, hogy gondoskodjam megfelelő védelemről.

A Névtelen asszony-hoz

Névtelen asszony, mondja édes,
Nemde nem rémtelenül rémes,
Ily féktelenül vágyva égni
S közben oly névtelenül élni.

És ha már kigondoltam . . . persze
Ki is vágom . . . így szemtő-szembe:
Nézze, én magát úgy sajnálom
S történjék bármi is nem bánom.

De ha rá férni nem akadt még,
Tulnézve a sok gyáva ipsét,
Nagy bátran ime én állok ki,
Magácskát hü szívemre vonni.

S ha szerény nevem meg nem vetné
A felét épen elvehetné . . .
Biz' Isten, sose kérném vissza!
Hallja, mily lágyan hangzik?

MISKA.

Gyermekszobában.

Anya: Miért sírsz, Lenke?

Lenke: Betegét játszunk, Pisti az orvos és nem akarja megengedni, hogy a beföttet mind én egyem meg, pedig én vagyok a beteg!

Háryáda.

Vitéz Johannes Háry, a híres szegszárdi obsitos — kinek hatalmas föllentéseit olyan ékes rimekbe szedte Garay-nk — azt a jó szokást követte, hogy soha sem ivott vizet.

Egyszer aztán a „Makkhetes”-ben, hol minden este nagy hallgatóság előtt adta elő csodálatos kalandjait, valaki meginterpellálta ez ügyben:

— Mondja, csak bátyó, hogy van az, hogy kend soha sem iszik vizet?

— Ha te, öcsém, annyi vizet ittál volna egy hajtókára, — felelt Háry — mint én egyszer Pádovában, tudom, te se öblögetnéd vele a torkodat soha többet!

Nagy lett erre a kíváncsiság.

— Hát mért tette kend? — kérdezték minden oldalról.

Háry János kétfelé mázolta a bajuszát, nagyot huzott a megszelyesből s csak aztán elégitette ki a kíváncsiskodókat.

— Hm! Nagy dolog volt az. Hát úgy történt, hogy egy éjjel, mikor silbak voltam, nem meszszte Pádovától, hát rám támadt valami harminc taljány. De nekem helyén volt a szívem, meg a karom is, aztán úgy szétvertem őket egyesegyedül, hogy még irmagja sem maradt a hirmondónak sem. Ennek öröme aztán úgy bevetttem egy közelf

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
Avárosházzal szemben.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

korcsmában abból a jó borból, amit a taljányok „lakima risti”-nek hívnak, hogy mikor felváltani jöttek, hát úgy aludtam, mint a bunda. Ezért aztán az óbester ur elé kerültem. Mást rögtön lepuffantottak volna, — mert háborus időben ez igen is nagy vétek — de az olyan jó vitézt, mint én, mégis csakkimélték egy kicsinyt s a hadbírótság úgy döntött, hogy büntetésből azért, mert egyszerre annyi bort mertem inni silbak létemre, — vagy megiszom három pohár vizet egy hajtókára, vagy fejbe-lőnek. Mit volt mit tenni? Megittam a három pohár vizet, hanem úgy megundorodtam tőle, hogy azóta rá se tudok nézni.

— Jesszusom! Hát aztán hogy nem halt bele? — csodálkozott a hallgatóság.

Vitéz Johannes Háry kicsinylőleg nézett végig rajtuk:

— Hm, komék, volt ám eszem is; mielőtt megittam volna, hát megettem három font száraz spongyát.

Csiribiri, a román.

— Paródia. —

A románok hős királya,
Orvul támadt minket hátba.
Sereget küldött előre,
Erdélynek bevételére.

Refr. Csiribiri, csiribiri a román,
Menekül a hegy ormán.
Csiribiri, csiribiri a román,
Hizhat már a pulickán.

Ferdinándt már menekülne,
Mert látja, vár rá jövője,
Trónjában már himbálódzik,
Mert Bukarest tűzben ázik.

Refr. Csiribiri, csiribiri a román...

Katonája, mi megmaradt,
Szalad az mind homlok-hanyat.
Mit bánja, Ferdinándt trónját,
Vadonban nőtt jeges oláht.

Refr. Csiribiri, csiribiri a román...

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám”-ot.

Érthető.

A.: Nekem van egy orvos barátom, aki-
nek paciensei soha egyetlen jajszót se ejtenek
B.: Ugyan ki lehet az?
A.: Vámos Béla — állatorvos.

Tudja, amit tud...

Vendéglős: Ma ismét egy nagy hordó bort hozattam.

Vendég: És hányféle bort fog be-lőle mérni?

A jó tanuló.

Anya: De ugyan, édes gyermekeim, hol tanuljátok ezt a sok illetlenséget?

„Azt mi könyv nélkül tudjuk mind!” — feleli a kis Pali.

Miből következett.

— Te, nodjon beteg lehet o Weisz úvé felesége!

— Miből sejtet?

— Még o szobónijével se okort beszélni.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, augusztus 7-én:

Szent Mihály.

Regényes történet. — 6 felvonásban.

Főszerepben: Petrovich és Bojda Juci.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9

órákor. — Jegyelövétel d. e. 10 órákor. —

Helyárak: páholy 16 K, fenttartott hely

14 korona I. rendű ülőhely 12 korona.

II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Kóbi és Náci találkozója

Kóbi: Mond kedves Nácikám, hudson tolodtél az önnepedet?

Náci: Tudod kedves Kóbikám, khi mentünk az erdőre és a fűbe pihentünk

Kóbi: Pihentetek? mitől fáradtakok ugy el? mikor életedbe sem dolgoztál semmit!

Náci: Éppen azért, mert mig oda khimentünk az egy nagy fárasztó monka volt.

Apró mesék állatországból.

I.

Méltó elkeseredés.

I. hal: Borzasztó gonoszok az emberek!

II. hal: Az ám, már a horogra is nem valódi gilisztát tesznek, hanem valami gummi-utánzatot.

II.

Alapos ok.

I. bolha: Miért vagy olyan szomorú, koma?

II. bolha: Hogyna sirnék, becsukták azt az embert, aki a bolhaport hamisította.

III.

A gonosz.

Szarka: De remek fészked van, pajtás!

Varju: Én is mondtam mindjárt, mikor a gerlét kiüztem belőle.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett. Selyem, glott, kasmir paplanok kaphatók és megrendelhetőek. Pehely és gyapju paplanokat készítek. Alakító, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

A rossz sugó.

Egy iskolai látogatás alkalmával a tanfelügyelő fölszóítja az egyik gyereket és azt kérdezi tőle: Meg tudnád mondani, hol van az ökörnek a szarva?

A fölszóított gyerek csak hallgat. Egyik pajtása, kire éppen ránézett, segíteni akarván rajta, némán a saját homlokára mutatott.

A kérdezett erre gyorsan így felelt: „A Pista homlokán!”

Bajos lesz.

Kati: Kérek három dísznőfület, de szép egyformát!

Hentesné: Jó, majd egy dísznőöt adom!

Szerkesztői üzenetek.

Pá-Landor. Rajtunk kívül féllős okok miatt nem közölhető a sajtónovelláról szóló tréfája. A bíróságot nem szabad humor tárgyává tenni.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Értesítem

az összes sors üldözött és villám sujtott Csavargyárból elzavart egyéneket, hogy a Csónakázó tó mellett lévő máv. gurító pálya udvaron lófereg nevelő és poloska irtó tanfolyamot megnyitottam, amelyre minden részt kivéve — Palesztinából kiutasított (nebánds a zsidót) részt vehet, aki némi poloskás butorral rendelkezik. Ugyanitt aki a lófereg irtását meg akarja tanulmányozni az jelentkezhet.

Végre

megalakult a ráncos képű, serdülő, hatvan felé, hazafelé öreg és vén asszonyok pletyka klubja és ezáltal meghívja a rendezőség az összes sors üldözött és villám sujtott ócska völgyéneket új ruhában való szíves megjelenését s ugyan itt egy nagy prémes, alig használt téli sapka eladó. A venni szándékozók megtekinthetik naponta egyszerű tizenkilenc órától huszonnégy óráig a pletyka központ vezetőjénél.

Hirdetmény

Értesítem Hajdunánás közönséget, hogy keresek befoldozásra a dobó lapon, levelet szőrbekecset, subát, bundát, de kopaszt és molyette alsó nadrágokat, ócska lópatkót, jukas serpenyőt, magas cilindert, nyulbort, stb. én kit remélem mindenki ismer a Lőkörön.

Tűzoltók

kerestetnek, az égő nap lokalizálására. — Valamint esőt gyártók. Levelet „Magsulunk” jeligére kérünk a hűvös barlangban.

Figyelem

békebeli I. rendű napfürdőt vehet a Berettyó-partján 10—15 óráig. Napfény értékesítő vállalat.

Beszámoló

a „Hajdunánási Megyélő és Aggregény Egyesület” alakuló gyűléséről.

Diszülőkök lettek:

Kiss Sándor és Nyakas Imre

Ellenőrök:

Tenerkauf M. és Muraközi P.

Pénztárnok: Toronyai J.

A tisztikar megválasztása után lezajlott műsor: Minek is a szerelem a világon — énekelték: Steiner Jóska, Hadas Feri. Muzsikán kísérté: Fodor Pityu. „Megmutatjuk a nőknek, hogy élünk nélkülk” című hatásos drámát szavalta: Mikó Sándor. „Páros élet nem kell nekem” énekelte Zsiros Miska. „Lányok huncut zsványok”, előadta: Komor Pista. Ülést bezáró himnusz: „A szívünk, a szívünk elvesztettük mi...” Mindezek után társas vacsora, szunyog sódor, liba pezsgő. Befejező Gaál-féle körmagyar. Tisztelettel az egylet jegyzője.

Szobrász művész

kerestetik, ki összetört hangulatokból, elrepedt szivekből, lavina sóhajaimból: a Gyik-utcában emelendő „Hő szerelmünk megnyilvánulása” jelenetet ábrázoló szobrot megörökítené. Fixetés napi 24 óra egy hétre hatnap, a többi ráadás. Jelentkezni Lacikánál és Ferikénél 20—24 óra közt, minden este a nánási helyszínen.

Kedves Antal!

Kedves levelét megkaptam. Bocssáson meg hogy így megvárakoztattam, de nem volt időm írni, mert kint voltunk a tanyán. Én igazán nem voltam erre a levélre elkészülve, hogy maga nekem kedves Tónikám ilyen levelet küldjön. Nem is igen tudok rá válaszolni, mert még maga Tónikám nem is szólt nekem egy bizalmas szót sem ide haza. És még hátha a maga szülei bele sem egyeznek abba, hogy maga egy szegény kis leányt, vagyis hogy engem feleségül vegyen. Kedves Tónikám most még úgy sem tudok magácskának kedvező választ adni, mert még én nem számítok őszig férjhez menni. És ősszel, ha az Isten úgy akarja mint én, egymásé leszünk. Mert most még nem vagyok elkészülve hozzá. Most maradok őszinte tisztelője Böske.

Nyomatott a „Debreczeni Ujság” nyomdájában.